

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ
JUDECĂTORUL DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI

ONORATĂ INSTANȚĂ,

Subsemnații, **SĂCĂRIN GABRIEL** (având CNP xxxxxxxxxx) **ȘI SĂCĂRIN RAMONA ELENA** (având CNP xxxxxxxx), cetățeni români, cu reședința obișnuită în Statele Unite ale Americii....., **cu domiciliul procesual ales la Cabinet Avocat Gavra Diana..... unde vă solicităm comunicarea tuturor actelor de procedură în legătură cu prezenta PLÂNGERE** (persoana desemnată cu primirea corespondenței fiind dna av titular Gavra Diana)

personal și în calitate de părinți adoptivi ai minorei Sorina Săcărin.

în contradictoriu cu **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție**, cu sediul în București, sector 1, Alea Modrogan nr. 16, (în continuare "SIJ");

ÎN BAZA ART. 340 COD PROCEDURĂ PENALĂ

formulăm

PLÂNGERE

împotriva ordonanței nr. 230/II/2/2019/29.10.2019 a dlui procuror șef adjunct al PÎCCJ-SIJ dl Nicolae Marin în dosarul nr. 2015/P/2015

și

împotriva măsurii procurorului de caz din cadrul PÎCCJ – SIJ în dosarul penal nr. 2015/P/2015 prin care s-a dispus măsura restrictivă de libertate a interdicției minorei Săcărin Sorina de a părăsi România

prin care solicităm:

1. **În baza art. 339 alin (1) NCPP raportat la art. 281-282 NCPP, să constatați nulitatea ordonanței nr. 240/II/2/2019 dlui procuror șef adjunct al PÎCCJ-SIJ dl Nicolae Marin în dosarul nr. 2015/P/2015.** deoarece aceasta a fost emisă de altă persoană decât cea care are calitatea expres prevăzută de art. 339 alin (1) NCPP și în consecință soluționarea de către judecătorul de cameră preliminară a plângerii formulate de subsemnații;
2. **În principal,** în baza art. 281-282 NCPP raportat la art. 40 din Legea nr. 248/2005 și la art. 23 alin (1) din Constituția României, **solicităm anularea măsurii restrictive de libertate aplicate de procurorul de caz în dosarul nr. 2015/P/2019 în perioada 26.06.2019 – 19.07.2019 asupra minorei Săcărin Sorina;**
3. **În subsidiar,** în baza art. 340 NCPP, **CONSTATAREA DE CĂTRE JUDECĂTORUL DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI A EXISTENȚEI MĂSURII RESTRICTIVE DE LIBERTATE ABUZIVE, NEPREVĂZUTE DE NICIO DISPOZIȚIE LEGALĂ ȘI CARE ÎNCALCĂ DREPTUL LA LIBERĂ CIRCULAȚIE al minorei Săcărin Sorina, prin reținerea pasaportului fiicei noastre minore Săcărin Sorina în perioada 26.06.2019 - 19.07.2019**

pentru următoarele

MOTIVE

ÎN FAPT,

(1) Cu titlu preliminar - CU PRIVIRE LA COMPETENȚA INSTANȚEI

Prin prezenta plângere înțelegem să deducem analizei judecătorului de drepturi și libertăți legalitatea unei măsuri a procurorului de caz din dosarul penal nr. 2015/P/2019 instrumentat de PÎCCJ – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție (în continuare "SIJ"), plângere fiind formulată la data de 22.07.2019.

Această plângere a fost respinsă prin ordonanța nr. **230/II/2/2019/29.10.2019 emisă de către procurorul șef adjunct al SIJ** în dosarul de urmărire penală nr. 2015/P/2019, comunicată subsemnaților la data de **13.11.2019** (conform dovezii anexate).

Conform art. 341 alin. (1) NCPP, competent să judece prezenta plângere este judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul SECȚIEI PENALE a Înaltei Curți de Casație și Justiție, deoarece aceasta este instanța care ar urma să judece în fond faptele investigate în dosarul de urmărire penală nr. 2015/P/2019 conform art. 38 alin. (1) lit c) Cod Procedură Penală.

Dosarul penal nr. 2015/P/2019 are ca obiect infracțiunea de abuz în serviciu pretins săvârșită de dna procuror **Pițurcă Maria-Antoaneta**.

Conform art. 40 alin. (1) Cod Procedură Penală, "**Înalta Curte de Casație și Justiție judecă în primă instanță infracțiunile de înaltă trădare, infracțiunile săvârșite de senatori, deputați și membri din România în Parlamentul European, de membrii Guvernului, de judecătorii Curții Constituționale, de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.**"

Dna procuror Pițurcă Maria-Antoaneta are calitatea de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind **promovată în această calitate prin concurs în baza Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 975/11.10.2018** (anexată). În baza Hotărârii CSM nr. 975/11.10.2018, dna procuror Pițurcă Maria-Antoaneta **a dobândit încă de la data de 11.10.2018 calitatea de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, indiferent de parchetul în cadrul căruia își desfășoară aceasta activitatea, aceasta fiind tocmai motivul pentru care a fost reglementată instituția promovării efective a magistraților.**

Astfel, **atât la data la care se pretinde a fi fost săvârșite faptele din dosarul penal nr. 2015/P/2019, cât și la data judecării prezentului dosar**, dna procuror Pițurcă Maria-Antoaneta are calitatea de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, așadar infracțiunile cercetate în dosarul nr. 2015/P/2019 **urmează a fi judecate în primă instanță de către Înalta Curte.**

De vreme ce judecarea dosarului penal nr. 2015/P/2019 ar reveni în primă instanță Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform competenței materiale și după calitatea persoanei, **tot Înaltei Curți îi revine inclusiv competența de a soluționa plângerea împotriva ordonanței nr. 230/II/2/2019 dispuse de dl procuror șef adjunct al SIJ în dosarul nr. 2015/P/2019.**

Subliniem că art. 40 alin (1) NCPP instituie o normă de **competență materială de ordine publică**, așadar încălcarea unei astfel de norme ar atrage nulitatea absolută a tuturor actelor efectuate de instanța incompetentă, sancțiune expres prevăzută de art. 281 alin (1) lit b) NCPP.

(2) Cu titlu preliminar - DREPTUL DE ACCES LA INSTANȚĂ

CONFORM ART. 3 ALIN. (5) NCPP, "Asupra actelor și măsurilor din cadrul urmăririi penale, care restrâng drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei, dispune judecătorul desemnat cu atribuții în acest sens, cu excepția cazurilor prevăzute de lege."

CONFORM ART. 21 DIN CONSTITUȚIA ROMÂNIEI. "(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept."

Chiar dacă s-ar putea interpreta că subsemnații nu am avea calea de atac împotriva ordonanței nr. 230/II/2/2019/29.10.2019 emise de procurorul șef adjunct Nicolae Marin în dosarul penal nr. 2015/P/2019 și chiar dacă plângerea propriu-zisă se referă la o măsură informă, necomunicată și care nu a fost dispusă printr-un act de urmărire penală concret, **în baza art. 21 alin. (1) și (2) din Constituția României, subsemnații avem dreptul de a ne adresa justiției** pentru a contesta atât ordonanța nr. 230/II/2/2019 cât și măsura restrictivă de libertate dispusă de procurorul de caz în perioada 26.06.2019 – 19.07.2019, **pentru a apăra dreptul la liberă circulație și dreptul la viață de familie al fiicei noastre minore.**

Dreptul de acces la o instanță a fost **conturat de jurisprudența Curții Constituționale a României prin Decizia nr. 486/1997 și prin Decizia nr. 24/2016.** În speță este **aplicabil mutatis mutandis același raționament juridic aplicat de Curtea Constituțională** atunci când a declarat neconstituțională norma care nu permitea accesul la justiție în cazul măsurii de neîncepere a urmăririi penale sau norma care nu permitea contestarea măsurilor asigurătorii dispuse în cursul urmăririi penale.

Prin Decizia CCR nr. 486/1997, Curtea Constituțională a reținut că:

*"Împotriva soluției date plângerii, de catre prim-procuror sau de procurorul ierarhic superior, legea nu prevede nici o cale de atac. **Or, fiind vorba de acte si masuri luate de procuror în cursul procesului penal, acestea trebuie sa fie supuse nu numai controlului ierarhic, in cadrul Ministerului Public, dar si controlului din partea instantelor judecătorești.** De aceea, persoana nemulțumită de soluția data plângerii sale in cadrul Ministerului Public **are dreptul, potrivit art. 21 din Constituție, de a se adresa justiției, pentru apărarea drepturilor, a libertăților si a intereselor sale legitime, iar dispoziția alin. (2) al aceluiași articol din legea fundamentala precizează ca: "Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept".***

Acest drept al persoanei este evident in cazul actelor prin care procurorul pune capat conflictului de drept penal, real sau aparent cum sunt rezolutia de neincepere a urmăririi penale, art. 228 alin. 6 din Codul de procedura penala, scoaterea de sub urmărire penala sau încetarea urmăririi penale, art. 11 pct. 1 lit. b) si c) din Codul de procedura penala. Fiind vorba de acte prin care se înfăptuiește justitia, este firesc ca acestea sa fie verificate si confirmate ori infirmate de instantele judecătorești, singurele autorități prin a căror activitate se realizează justitia [art. 125 alin. (1) din Constituție]"

Prin Decizia CCR nr. 24/2016, Curtea Constituțională a reținut că:

"19.(...) întrucât textul constituțional nu distinge, rezultă că accesul liber la justiție consacrat de art. 21 alin. (1) din Legea fundamentală nu se referă exclusiv la acțiunea introductivă la prima instanță de judecată, ci și la sesizarea oricăror altor instanțe care, potrivit legii, au competența de a soluționa fazele ulterioare (...) deoarece apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor presupune, în mod logic, și posibilitatea acționării împotriva hotărârilor judecătorești considerate ca fiind nelegale sau neîntemeiate"

"20 (...) Raportat la materia luării măsurilor asigurătorii, prin eliminarea controlului judiciar separat al încheierilor pronunțate se aduce atingere dreptului accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, iar în subsidiar dreptului de proprietate privată. Or, statul are obligația de a garanta caracterul efectiv al accesului liber la justiție în acord cu exigențele referitoare la echitatea procedurilor.

21. Așa fiind, excluderea de la controlul judecătoresc imediat a încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată dispune cu privire la măsuri asigurătorii în procesul penal determină o încălcare a accesului liber la justiție, întrucât, pe de o parte, persoanele interesate sunt private de o

*garanție procedurală efectivă pentru apărarea dreptului lor de proprietate afectat prin instituirea acestor măsuri, iar, pe de altă parte, se aduce atingere substanței dreptului statuat prin dispozițiile art. 21 alin. (1) din Legea fundamentală în ipoteza în care măsura asiguratorie a fost dispusă în apel. Principiul de rang constituțional al accesului liber la justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime, dar și cel al legalității care trebuie să guverneze procesul penal **exclud posibilitatea ca dreptul oricărei persoane interesate ar putea fi limitat doar la contestarea modului de aducere la îndeplinire a măsurii (...)** neexistând nicio justificare obiectivă sau rațională pentru a nega dreptul persoanei interesate de a se adresa instanței pentru apărarea drepturilor sale.”*

(3) SITUAȚIA DE FAPT

Prin decizia civilă nr. 04/23.04.2019 pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr. 1871/101/2018, instanța a încuviințat adoptia Sorinei de către subsemnații și a schimbat numele acesteia în Săcărin Sorina.

La data de 12.06.2019, subsemnații am formulat cererea și documentele necesare pentru ca Serviciul Public Comunitar pentru Eliberarea și Evidența Pașapoartelor Simple Dolj (în continuare "SPCEEP Dolj") să elibereze un pașaport simplu fiicei noastre minore Săcărin Sorina.

La data de 26.06.2019, SPCEEP Dolj a emis pașaportul minorei, însă acesta nu a fost eliberat subsemnatilor, SPCEEP Dolj explicându-ne oral că pașaportul în original a fost reținut de către SIIJ, de către procurorul de caz din dosarul nr. 2015/P/2019, i.e. procurorul Iorga Moraru Mihaiela, fără însă ca această măsură să ne fi fost comunicată în scris și fără să ne fi fost comunicat vreun act al procurorului de caz în cadrul urmăririi penale (ordonanță, rezoluție etc) prin care să fi fost dispusă această măsură.

La data de 03.07.2019, am solicitat SIIJ în scris să ne comunice actul prin care a dispus reținerea pașaportului minorei, însă nu am primit niciun răspuns nici până la data formulării plângerii (22.07.2019).

La data de 19.07.2019 ora 14.00 pașaportul simplu al fiicei noastre minore Săcărin Sorina a fost înmănat dnei Săcărin Ramona-Elena.

La data de 22.07.2019, subsemnații am formulat plângere împotriva măsurii de restrângere de libertate neprevăzute de legea penală luate de către procurorul de caz Iorga Moraru Mihaiela împotriva fiicei noastre minore.

Subliniem că subsemnaților NU ne-a fost comunicat niciun act scris al procurorului de caz (ordonanță, rezoluție) cu privire la această măsură prin care procurorul a restrâns libertatea de circulație a fiicei noastre minore.

Motivul pretins pentru care procurorul ar fi reținut pașaportul din data de 26.06.2019 până în 19.07.2019 a fost aflat de subsemnații din MASS-MEDIA.

La data de 13.11.2019 ne-a fost comunicată ordonanța nr. 230/II/2/2019 emisă de către procurorul-șef adjunct al SIIJ, dl Nicolae Marin, prin care plângerea subsemnaților a fost respinsă ca neîntemeiată, dar fără a se face referire la vreo dispoziție legală care permitea reținerea pașaportului fiicei noastre minore sau posibilitatea procurorului de a restrânge libertatea de circulație a minorului nesupus cercetării penale.

Solicităm judecătorului de drepturi și libertăți următoarele:

1. să constate nulitatea ordonanței nr. 230/II/2/2019 emise de procurorul șef adjunct Nicolae Marin în dosarul penal nr. 2015/P/2019, deoarece aceasta a fost emisă de către o altă persoană decât procurorul șef al SIIJ, aceasta fiind singura persoană care are calitatea de soluționare a plângerilor împotriva

măsurilor dispuse de procurorii SIIJ conform art. 339 NCPP raportat la art. 88 indice 1 din Legea nr. 304/2004 și ÎN CONSECINȚĂ să soluționeze chiar judecătorul de drepturi și libertăți plângerea subsemnaților împotriva măsurii procurorului Iorga Moraru Mihaiela;

2. Constatarea de către judecătorul de drepturi și libertăți a EXISTENȚEI măsurii restrictive de libertate neprevăzute de legea penală luată în perioada 26.06.2019 - 19.07.2019 împotriva minorei Săcărin Sorina (restrângerea dreptului la liberă circulație neprevăzută de nicio dispoziție legală și necomunicată subsemnaților)
3. Constatarea nulității absolute a acestei măsuri de restrângere a dreptului minorei Săcărin Sorina de a părăsi țara dispusă de procurorul Iorga Moraru Mihaiela din data de 26.06.2019 până la data de 19.07.2019.

(4) NULITATEA ORDONANȚEI NR. 230/II/2/2019 din 29.10.2019

Conform art. 339 NCPP, plângerea împotriva măsurilor luate de procurorii ierarhic inferiori din cadrul PÎCCJ-SIIJ se soluționează DOAR de către procurorul-șef al SIIJ, atribuție expres dată de art. 339 NCPP în competența exclusivă a procurorului-șef și care NU poate fi delegată sau exercitată temporar de către altă persoană.

Ordonanța nr. 230/II/2/2019 emisă în dosarul penal nr. 2015/P/2019 al SIIJ nu a fost soluționată de procurorul-șef al SIIJ, ci de către procurorul-șef adjunct, care conform art. 339 NCPP nu avea competența legală de a rezolva plângerea subsemnaților.

Având în vedere cele de mai sus, solicităm ca judecătorul de drepturi și libertăți să constate nulitatea acestui act din dosarul penal nr. 2015/P/2019 emis de către o persoană necompetentă și să soluționeze el însuși plângerea subsemnaților.

(5) CONSTATAREA EXISTENȚEI ȘI ANULAREA MĂSURII DE RESTRÂNGERE A LIBERTĂȚII DE CIRCULAȚIE A MINOREI ÎN PERIOADA 26.06.2019 - 19.07.2019.

Solicităm judecătorului de drepturi și libertăți să constate că ordinul transmis către procurorul Iorga-Moraru Mihaiela de reținere a pașaportului minorei pentru ca aceasta să nu poată părăsi teritoriul României constituie, în realitate, o măsură restrictivă de libertate care nu este prevăzută de nicio dispoziție legală, luată în mod abuziv de procurorul de caz pe durata soluționării cererilor formulate de către Procurorul General interimar, cu unicul scop de a împiedica plecarea din țară a minorei față de care NU era desfășurată nicio procedură penală și care NU avea calitatea de suspect sau inculpat în niciun dosar penal.

Nu există și nici nu ne-a fost comunicat niciun act de urmărire penală (ordonanță, rezoluție) prin care procurorul a dispus această măsură.

Nu au fost comunicate subsemnaților nici "ordonanța nr. 2015/P/2019" prin care se pretinde că ar fi fost reținut pașaportul minorei, nici "ordonanța nr. 2015/P/2019 din 12.07.2019" prin care se pretinde a fi fost dispusă efectuarea "cercetării tehnico-științifice" cu privire la pașaport sau actele care au stat la baza emiterii acestuia.

Se observă, dealtfel, că aceste ordonanțe NU există în realitate, acestea NU au îmbrăcat în realitate forma unei ORDONANȚE a procurorului ca act procesual penal, ci au fost emisă simple ADRESE, de vreme ce aceasta nu poartă numărul distinct de ordonanță, ci doar numărul dosarului penal al SIIJ).

Deși nu a fost dispusă print-o ordonanță a procurorului, măsura restrictivă de libertate există totuși, deoarece prin adresa nr. 51272/26.06.2019 (necomunicată

subsemnaților) procurorul a dispus reținerea pașaportului în calitate a acestuia de DOCUMENT DE CĂLĂTORIE, iar nu ca simplu instrumentum probationis cu privire la vreo faptă penală anchetată de către SIII.

În realitate, măsura reținerii pașaportului minorei, neprevăzută de nicio dispoziție legală și contrară Legii nr. 248/2005, a constituit o măsură de restrângere a libertății minorei Săcărin Sorina și implicit a subsemnaților (care nu ne puteam abandona fiica în România), tertip procedural fără niciun fel de acoperire legală folosit de dna procuror Iorga-Moraru Mihaiela pentru a bloca părăsirea teritoriului de către subsemnații și de către minor pe durata în care erau judecate cererile formulate de Procurorul General interimar – intenția de a bloca minora în țară pe durata judecării cererilor fiind evidentă chiar din analiza intervalului temporal în care a avut loc restrângerea libertății minorei.

În concret, din cuprinsul ordonanței nr. 230/II/2/2019 aflăm că, deși dna procuror era în posesia exemplarului original al pașaportului minorei și a tuturor documentelor care au stat la baza emiterii acestuia încă din data de 26.06.2019, aceasta a dispus cercetarea tehnico-științifică a acestora DOAR la data de 12.07.2019, și DOAR asupra pașaportului, nu și asupra celorlalte documente care au stat la baza emiterii pașaportului.

La data de 16.09.2019 se pretinde a se fi restituit pașaportul minorei către SPCEEP Dolj, deși SPCEEP Dolj a dispus eliberarea pașaportului către subsemnații doar la data de 19.07.2019 (i.e. la numai o zi după respingerea irevocabilă a cererii de revizuire formulate de către Procurorul General interimar).

Din data de 16.07.2019 și până la data de 19.07.2019 (data predării efective a pașaportului către subsemnații), nu rezultă în ce temei de drept sau în baza cărei măsuri a fost restrâns dreptul la liberă circulație al fiicei noastre minore.

Această măsură de restrângere a dreptului la liberă circulație a fost luată de procuror în cursul urmăririi penale și afectează grav dreptul fundamental la liberă circulație, iar orice măsură a procurorului în cursul urmăririi penale prin care se restrâng drepturile fundamentale este esențialmente supusă controlului judecătoresc.

Pretinsa necesitate de a verifica legalitatea pașaportului (neprevăzută de nicio dispoziție legală, ordonanța nr. 230/II/2/2019 fiind de altfel complet nemotivată în drept) NU poate constitui un motiv pentru restrângerea dreptului la liberă circulație al minorei.

Procurorul a urmărit reținerea pașaportului în calitate a acestuia de DOCUMENT DE CĂLĂTORIE, de act de identificare a minorului în timpul călătoriei în afara teritoriului României, iar NU în calitate sa de instrumentum probationis, sau în calitate de material probator al vreunei fapte cercetate în dosarul nr. 2015/P/2019.

Dacă ar fi fost necesară cercetarea valabilității pașaportului în sensul pretins, dar NU s-ar fi dorit îngrădirea dreptului propriu-zis al minorului de a părăsi teritoriul României, atunci procurorul ar fi dispus anularea pașaportului în calitate sa de act de călătorie (act de identificare a cetățeanului român în străinătate) și ar fi redus pașaportul la calitate sa de instrumentum probationis, de mijloc de probă supus cercetării tehnico-științifice.

Cu toate acestea, procurorul NU a urmărit în realitate cercetarea vreunei fapte, ci a urmărit expres restrângerea libertății de circulație a minorului în afara oricărui temei de drept, pentru ca minora să nu poată părăsi teritoriul României (prin utilizarea pașaportului ca document de călătorie) pe durata judecării cererilor formulate împotriva subsemnaților de către Procurorul General interimar (ordonanță președințială și cerere de revizuire).

Subliniem că pașaportul A FOST REȚINUT NU CA PROBĂ SAU CA ÎNSCRIS PROPRIU-ZIS CI ÎN CALITATE SA DE DOCUMENT DE CĂLĂTORIE, deoarece subsemnații ne-am prezentat la data de 01.07.2019 la SPCEEP Dolj personal și cu minora Săcărin Sorina personal, pentru a obține eliberarea unui nou pașaport (ca document de călătorie), dar

cererea noastră de eliberare a unui nou pașaport a fost respinsă, arătându-se că deja EXISTĂ un document de călătorie emis pe numele minorei aflat în termenul de valabilitate.

Dacă acest document ar fi fost supus cercetării tehnico-științifice doar ca instrumentum probationis, i.e. ca obiect material care să încorporeze urmele unei fapte, atunci aceasta NU ar fi fost de natură a restrânge DREPTUL propriu-zis la liberă circulație al minorei și ar fi fost posibilă eliberarea unui alt document de călătorie care să permită exercitarea dreptului acesteia de a circula în afara teritoriului României.

Or în speță nu a fost eliberat pașaportul (pentru a servi ca document de călătorie), dar NICI nu a fost eliberat un alt document de călătorie în baza căruia fiica noastră minoră să-și poată exercita dreptul la liberă circulație.

Tocmai din aceste motive rezultă cu claritate că în realitate față de minoră a fost luată o măsură restrictivă de libertate neprevăzută de nicio dispoziție legală, care NU ne-a fost nici măcar comunicată, și care a urmărit blocarea minorei în România (și subsecvent a subsemnaților) până când cererile procurorului general au fost respinse de instanțele de judecată (18.07.2019).

Dreptul la liberă circulație este **garantat de art. 25 alin. (1) din Constituție**, iar dreptul la liberă circulație este prevăzut expres de art. 3 din Legea nr. 248/2005, așadar **orice îngrădire a acestui drept trebuie să fie expres prevăzută de lege**, aceasta neputând fi dispusă decât în condițiile strict și limitativ prevăzute de lege.

În speță, procurorul de caz a dispus restrângerea libertății de circulație a minorei Săcărin Sorina fără a avea niciun temei legal, fără a emite niciun act concret prin care să dispună această măsură, fără a comunica subsemnaților luarea acestei măsuri restrictive de libertate și fără a oferi nicio motivare în fapt sau în drept.

Minora Săcărin Sorina NU a avut nicio calitate în dosarul de urmărire penală nr. 2015/P/2019 în care a fost dispusă această măsură restrictivă de libertate. Împotriva minorei nu a fost nici începută urmărirea penală, nici trimiterea în judecată, nici măsura internării într-un centru de educare etc, pentru ca procurorul de caz să poată dispune restrângerea dreptului la liberă circulație.

Practic, printr-un act intitulat "adresă" transmis de către procuror către SPCEEP Dolj, fără a fi emis și comunicat vreun act concret de urmărire penală care să poată fi contestat în fața judecătorului de drepturi și libertăți, procurorul a luat o măsură restrictivă de libertate care nu are niciun temei juridic împotriva unui minor de 8 ani.

Având în vedere că dreptul la liberă circulație al minorei nu poate fi îngrădit conform vreunei dispoziții legale, deoarece aceasta nu se află în niciuna dintre situațiile limitativ prevăzute de legea penală, măsura dispusă de procurorul din cadrul SIIJ este o măsură restrictivă de libertate care constituie un grav abuz asupra minorului și prin care sunt grav afectate libertatea și dreptul la viață de familie al minorului.

NULITATEA MĂSURII DISPUSE DE PROCUROR - INSTITUIREA NELEGALĂ A INTERDICȚIEI DE A PĂRĂSI ȚARA

Măsura dispusă de procurorul de caz în dosarul nr. 2015/P/2019 (adresa prin care a fost interzis ca SPCEEP Dolj să elibereze pașaportul până la data de 19.06.2019) are natura juridică a unui control judiciar în forma interdicției de a părăsi țara, informal, dispus în mod abuziv, prin tertipuri procedurale, cu încălcarea dispozițiilor legale în materie.

Scopul pentru care a fost dispusă această măsură informală este acela de o a exclude controlului instanțelor judecătorești, CA ACTUL SĂ NU POATĂ FI ATACAT, pentru ca

această măsură să fie exclusă din procedura de control a actelor de urmărire penală dispuse de procurorul de caz din dosarul nr. 2015/P/2019.

Potrivit dispozițiilor art. 282 alin 1 NCPP- încălcarea oricărei dispoziții legale determină nulitatea actului, atunci când prin nerespectarea cerinței s-a adus o vătămare a drepturilor a unei persoane, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului.

Prin măsura reținerii pașaportului a fost ÎNCĂLCAT GRAV în primul rând dreptul de liberă circulație al copilului, dar și al părinților săi, care au fost obligați astfel să nu părăsească teritoriul țării pentru că sunt responsabili pentru viața unui copil pe care nu îl puteau abandona. Soții Săcărin nu au domiciliul în România, au domiciliul în Statele Unite ale Americii, au încă doi copii pe care trebuiau să-i îngrijească, au obligații profesionale, locuri de muncă și, **atâta vreme cât nu există nicio măsură restrictivă de libertate dispusă în condițiile legii împotriva lor, nu le putea fi limitat indirect dreptul de liberă circulație.**

În continuare, vom indica actele normative încălcate prin adresa transmisă la data de 26.06.2019 de către procurorul de caz din cadrul SIIJ către SPCEEP Dolj cu privire la minora Săcărin Sorina (care a restrâns ilegal dreptul minorei la liberă circulație):

- Conform art. 3 alin. (4) din Legea nr. 248/2005, **"Autoritățile competente au obligația să informeze în scris, în condițiile prezentei legi, persoana împotriva căreia s-a instituit o măsură de limitare a exercitării dreptului de liberă circulație, asupra motivelor care au determinat această măsură, precum și asupra perioadei pentru care s-a limitat exercițiul acestui drept."**
- Conform art. 20 alin. (3) din Legea nr. 248/2005, **"Pașapoartele simple, pașapoartele simple electronice și pașapoartele simple temporare pot fi reținute numai de organele de poliție, autoritățile judiciare, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate, precum și de serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, doar în cazul în care situația o impune, pentru exercitarea atribuțiilor specifice prevăzute de lege."**
- Conform art. 40 din Legea nr. 248/2005 privind libera circulație a cetățenilor români în străinătate, **"Exercitarea de către o persoană a dreptului la libera circulație în străinătate se suspenda numai în următoarele situații: a) este inculpată într-o cauză penală și a fost dispusă, în condițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală instituirea unei măsuri preventive (...) b) a fost condamnată și are de executat o pedeapsă privativă de libertate; c) este internată într-un centru educativ sau într-un centru de detenție; d) nu a respectat măsura restrângerii exercitării dreptului la libera circulație în străinătate, dispusă în condițiile prezentei legi."**

Rezultă din textul legal anterior-citat că procurorul de caz **nu putea interzicere unui cetățean român părăsirea teritoriului României decât în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, care NU pot fi extinse la ipoteze care nu se încadrează în cazurile expres prevăzute de lege.**

Învedereăm că minora Săcărin Sorina nu s-a aflat niciodată în vreuna dintre situațiile expres și limitativ prevăzute de lege pentru a-i fi restrânsă libertatea de circulație (nu a avut calitatea de inculpat, nu a făcut obiectul unei măsuri preventive, nu a fost condamnată penal și nu a fost dispusă internarea acesteia într-un centru educativ) **așadar împotriva acesteia NU putea fi dispusă măsura de restrângere a libertății de circulație instituită de procurorul de caz prin reținerea pașaportului minorei.**

ÎN DREPT, invocăm art. 21 și art. 25 din Constituția României, Decizia Curții Constituționale nr. 486/1997 și Decizia Curții Constituționale nr. 24/2016, prevederile art. 3 alin. (5) din NCPP, cele ale art. 213 NCPP, art. 282 NCPP, art. 3 alin.(3), art. 30 alin. (1) lit a), art. 40 din Legea nr. 248/2005 precum și orice alte prevederi normative arătate în prezenta plângere.

ÎN PROBAȚIUNE, solicităm încuviințarea următoarelor probe:

1. Înscrisuri;
2. Solicităm judecătorului de drepturi și libertăți să oblige Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – SIIJ să comunice o copie integrală la prezentul dosar a dosarului de urmărire penală nr. 2015/P/2019 în cadrul căruia a fost luată măsura restrictivă de libertate asupra minorei Săcărin Sorina;

Cu stimă,

SĂCĂRIN GABRIEL

SĂCĂRIN RAMONA ELENA

prin avocat,